

Holger Eriksen: Efter forløbet af første behandling af det foreliggende lovforslag kan det sikkert ikke forbavse, at jeg på mit partis vegne må indstille det til forkastelse. Forslagsstillerne har ikke i udvalget gjort noget forsøg på at sandsynliggøre, at der kan anføres saglige argumenter for, at der er noget forkert i ligningsrådets enstemmige vedtagelse. Derimod er det gennem de oplysninger, der findes i de med betænkningen følgende bilag, dokumenteret, at ejere af enfamilieshuse på et meget stort antal områder er skattemæssigt favoriseret.

Jeg skal ikke gentage min tale fra første behandling, men jeg kan ikke undlade at henvise til, at jeg dér nævnte nogle eksempler på den skattefritagelse, som villaejerne opnår. I et af disse tilfælde ville forhøjelsen fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pct. betyde, at vedkommende ejers skat steg med 178 kr. årlig. Det syntes forslagsstillerne var så synd for vedkommende, men det hindrer dem dog ikke i at fremsætte det forslag, der behandledes i går, og som går ud på, at statslånsrenten skal forhøjes med 1 pct. Gennemføres dette forslag, vil vedkommende få en årlig merudgift på 410 kr. Hvis denne ejer har indflettet forslagsstillerne i sin aftenbøn, fordi de ville spare ham for 178 kr., har han sikkert givet sin velsignelse modsat fortegn, da han hørte, at de til gengæld ville tage 410 kr. årlig mere fra ham. Omsorgen for hans økonomi har i hvert fald været af en meget tvivlsom karakter.

Jeg indrømmer, at det er yderst sjældent, at jeg har fundet noget fornuftigt i bladet Skatteborgeren, men blind høne kan jo også finde et æg. . . . (*Munterhed*). . . . nå ja, finde et korn, og i nr. 2 fra den 30. januar bringes en artikel, hvori det hedder — jeg beder om tilladelse til at citere —

„Når ligningsrådet har ment, at lejeværdien af enfamilieshuse, der i flere år har været sat til $3\frac{1}{2}$ pct. af ejendoms-skylden, nu bør forhøjes til 4 pct., så skyldes det, som det også er oplyst, at dette vil være mere i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Dette vil næppe heller blive bestridt fra nogen side. Enhver ved jo, at den leje, hvortil enfamilieshuse udlejes, ligger betydeligt højere. Den var 6 pct., før man, da man genoptog ejendomsskyldvurde-

ringerne efter krigen, nedsatte den til $3\frac{1}{2}$.”

Selv fra den side, hvor man ellers principielt tordner mod alt, hvad der hedder skat, kan man altså indse, at her er der ikke noget, der kan kritiseres. I øvrigt gør artiklen gældende, at man gennem den lave procent-sats skaber en falsk forestilling om, hvad det koster at bo i eget hus, og at dette igen influerer på priserne. Thi, som det siges, jo billigere det bliver at bo i eget hus, jo mere stiger et sådant hus i pris. Jeg vil dog gerne udforme det på den måde, at jo større tilskud staten yder til ejerne af enfamilieshuse i form af skattebegunstigelse, jo mere stiger grundpriserne. Tilskuddet kommer således i det lange løb ikke ejerne, men grundspekulanterne til gode. Hvis en mand ved, at han ved at bygge et hus kan få skattefrihed for en indkomst på fra 2 000 kr. til 4 000 kr., tager han det naturligvis ikke så nøje med, hvad han skal betale for den grund, hvorpå huset skal opføres; dette faktum har utvivlsomt bidraget til den urimelige stigning i grundpriserne, navnlig omkring de større byer.

Den nævnte artikel opererer stadig med 6 pct. som det rimelige; det hedder i den, at der nu må skabes en mere rimelig balance mellem de forskellige økonomiske faktorer, og det gælder også for enfamilieshusene. Når jeg nævner det, er det dog ikke, fordi jeg mener, man skal sætte 6 pct. i stedet for de 4 pct. Derimod er jeg af den opfattelse, at ordningen trænger til en gennemgribende revision. Jeg henviser i den forbindelse til oplysningerne om det svenske system og til bemærkningen i betænkningen om, at finansministeren har givet tilsagn om at søge at finde en mere rationel form for beregning af lejeværdien af bolig i enfamilieshuse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Vort forslag havde til formål at løse en kortvarig opgave, nemlig at lade de $3\frac{1}{2}$ pct., der hidtil har været fastsat som lejeværdien af bolig i eget hus, gælde i et år til. Vi fremførte ganske klart, at det var det eneste, vi på dette tidspunkt fremsatte forslag om, og at vi gjorde det under hensyn til, at den kommende vurdering ville ændre så væsentligt